

Folketingets Børne- og Undervisningsudvalg (BUU)
Christiansborg
1218 København K

08-04-2025

Sendt elektronisk via ft.dk

Angående: Børne- og undervisningsministerens svar på L 156 – spørgsmål 1 og 2

Vi (underskrivere af [L 156 – bilag 2](#)) er som nævnt glade for, at der blandt Børne- og Undervisningsudvalgets medlemmer og hos børne- og undervisningsministeren var vilje til at adressere den bekymring vi fremsatte om, at forbuddet mod brug af mindreårige som tolke ikke ville gælde brug af mindreårige som tegnsprogstolke.

Desværre har børne- og undervisningsministerens svar ([L 156 – svar på spørgsmål 1](#)) medført yderligere bekymringer.

Det anføres bl.a. at:

»Det skal understreges, at den politiske aftale og lovforslaget alene vedrører fremmedsprogstolkning, og lovforslaget forholder sig derfor ikke til dansk tegnsprogstolkning [sic] mellem en personer [sic] under 18 år og fx en forældre [sic]. Lovforslaget, som nu er førstebehandlet, indeholder derfor ikke ændringer af lov om tolkning til personer med hørehandicap. Spørgsmålet om dansk tegnsprogstolkning [sic] falder således uden for lovforslagets og den bagvedliggende politiske aftales rammer. [...] Jeg har stor forståelse for problemstillingen og vil ved lejlighed drøfte spørgsmålet med min kollega, bolig- og socialministeren [sic], som er ansvarlig for tolkeloven.«

Vi er selvfølgelig glade for, at ministeren er villig til at følge op på problemet, men i vores øjne bærer svaret præg af en unødvendig kassetænkning, og i øvrigt også en misforståelse af, hvordan tegnsprogstolkning til og fra dansk tegnsprog reguleres, jf. vedlagte koncentrat om området.

Lov om tolkning til personer med hørehandicap regulerer kun en delmængde af tegnsprogstolkeområdet og omfatter således ikke tolkning på områder reguleret af sektorsærlove – der i øvrigt hører under andre ressortområder end Social- og Boligministeriet – eller de områder, hvor tegnsprogstolkning ydes på ulovbestemt grundlag (se pkt. 1-7 i koncentratet). Særligt i forhold til de områder hvor der ydes tegnsprogstolkning på ulovbestemt grundlag, vil ændringer af de fornævnte love ikke have betydning medmindre man grundlæggende ændrer på deres dækningsområde og formål (se hertil pkt. 8 i koncentratet).

Herudover tilsiger grundprincippet om ligebehandling på handicapområdet – og egentlige juridiske forpligtelser om forbud mod forskelsbehandling – at man ikke kan have en retstilstand hvor der gælder en dårligere beskyttelse af personer der har brug for tolkning pga. handicap, end for personer der har behov for tolkning af andre grunde (se hertil pkt. 10-14 i koncentratet).

Vi skal på den baggrund opfordre udvalget til – under sine politiske drøftelser den 10. april, jf. Folketingets tidsplan – at indarbejde et afsnit i betænkningen om, at lovforslaget også skal omfatte tolkning til og fra *dansk* tegnsprog. Vi bemærker at alle partier bag 2022-aftalen er repræsenteret i udvalget, og at det derfor burde være problemfrit at foretage en sådan justering, der i øvrigt er helt på linje med de værdipolitiske hensyn, der ligger bag aftalen.

Med venlig hilsen

Matthias Smed Larsen
På vegne af underskriverne